

kaſſeinstitutionen end Sparerne. Det er ganſke rigtigt, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds udtale forleden Dag, at denne Lov er i Sparekaſſernes Interesſe. Konſekvent var det alſaa af det ærede Medlem at ſige, at ſaa kunde han ikke begribe, hvorfor Sparekaſſerne ikke ſkulde kontribuere til deres Efterſyn. Det er fra det ærede Medlems Standpunkt fuldkommen rigtigt. Derſom man kan ſige, at den Lov, ſom nu foreligger, er i Sparekaſſernes og ikke i Sparerernes Interesſe, er det rigtigt, at de ſkulde kontribuere til det Niſ, ſom nu bliver lavet til dem. Hvorledes dette Niſ imidlertid virkelig vil blive, veed det ærede Medlem ligesaa lidt ſom jeg. Det vil ſandelig meget komme an paa den Maade, paa hvilken Loven vil blive gennemført, paa den Embedsmand eller Beſtillingsmand, ſom Miniſteren har at anfætte. Jeg er ikke med til at foreſlaa Sparekaſſeinſpektørpoſten. Nei, jeg vil have det frit, ſaaledes at Miniſteren kan anfætte ham paa kortere eller længere Tid, ſom han vil, og ſaaledes at han kan blive af med ham igjen. Anfætter han derimod en penſionsberettiget Embedsmand, ſaa ſer jeg ikke, hvorledes han kan blive af med ham igjen. Der er blevet anført, at Miniſteren ſaa kan anfætte ham i et andet Embede; men der findes ikke ret mange andre Embeder, ſom Miniſteren kan anfætte ham i, og hvortil der ikke udfordres techniſke Kundſkaber; han kan ikke anfætte ham ved Vandbygningſvæſenet, ikke ved Fernbanevæſenet, ikke ved Telegrafvæſenet, og heller ikke i Grønland. Det eneſte Sted, hvor han ſaa kan anfætte ham, er i et af Amtsforvaltereembederne, men af dem er der ſnart ikke flere tilbage, og de, der ere tilbage, ſkulde vel anvendes til velkjente Parlamentarikere. De høre til de Embeder, hvortil der ikke udfordres nogen ſæregen Jagtkundſkab, og den høitærede Miniſter har alſaa ikke ſaa færdeles mange Embeder at rutte med. Det gaar med Embedsmænd og med Embeder paa ſamme Maade, ſom det efter Malthus' Theori gaar med Befolkningen og Næringsmidlerne. Trede Medlemmer, der ere inde i Nationaløkonomien, kjende det og indſe, at, naar Embedsmændenes Antal ſtiger, ſtiger det i en geometriſk Progreſſion $1-2-4$ og ſaa videre daglig dobbelt op, medens Embedernes Antal ikke godt kunne ſtige i mere end en arithmetiſk Progreſſion $1-2-3$, og det er en forførbelig Forſkjel. Embedsmændenes Tal ſtiger jo i en ganſke overordentlig Fart, medens det Samme jo ikke er Liſældet med Embederne, om der end er blevet foreſlaaet at oprette nogle enkelte mindre Embeder, ſaaſom Skibsinſpektør, Skoleinſpektør, Overſkoleinſpektør, og jeg veed ikke hvormange andre Inſpektører, der ere foreſlaaede, (J. H. Nielsen: Flaſkeinſpektør), ja, Flaſkeinſpektør, Fiſkeinſpektør og endnu flere. Det er over-

hovedet blevet moderne i de ſidſte Aar at være Inſpektør, for nogle Aar ſiden var det Direktør, men nu er det blevet bedre at være Inſpektør; ſaaledes vexler det. Det er alſaa kun dette, jeg vil udtale, at jeg ikke ſer, at nogen af de Grunde, der ere anførte mod at prøve ſig frem ved at give den ærede Miniſter en Sum til Diſpoſition, er fuldkommen tilſtrækkelig. Jeg ſer ikke Andet, end at, da det er paa et Omraade, hvor vi ere aldeles fremmede, er det det Fornuftigſte at gaa gradvis frem, prøve os frem og ikke ligestrax ſige: Vi behøve en Kontorchef med ſaa og ſaa ſtort Liſlæg i det og det Kontor. Maaſke behøve vi meget Mere, maaſke meget Mindre, det vil viſe ſig om Aar og Dag, laader os holde Spørgmaalet aabent, om vi ſkulde anfætte en faſt penſionsberettiget Embedsmand eller nøies med en midlertidig. Da Forſlaget imidlertid har fundet ſaa lidt Sympathi fra forſkjellige Sider, hvor jeg havde gjort Regning paa Underſtøttelse, og da det ſynes, at Stormagterne her i Salen tilligemed den høitærede Indenrigsminiſter have ſammenſvoret ſig om, at vi ſkulde have denne Inſpektør, vil jeg tage mit Underændringsforſlag tilbage, medens jeg dog vil give Thinget Leilighed til at ſtemme over Principet ved at faſtholde mit Underændringsforſlag Nr. 6. Jeg tager alſaa mit Underændringsforſlag udenfor Betænkningen tilbage.

Formanden (Kraabe): Underændringsforſlaget udenfor Betænkningen til den af Udvalget foreſlaaede nye § 1 er ſaaledes taget tilbage. Jeg maa ſpørge, om Nogen optager det? (Ophold.) Da det ikke er Liſældet, er det ſaaledes bortſaldet.

Suel: Endnu ſkal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ogſaa forſtod, at det er en Fortalelſe, naar den høitærede Miniſter har ſagt, ſom her ſtaar i Lidenden, at det efter Lovforſlaget var nødvendigt, at Sparekaſſeſtatutterne bleve indſendte til Approbation. Hvis det ikke er en Miſforſtaaelse fra Bureauets Side, er det en Fortalelſe fra den ærede Miniſters Side, og jeg er overbevist om, at det Samme gjælder om en anden Udtalelſe, ſom findes i den ærede Miniſters Foredrag Sp. 3,997. Der ſtaar der, at Sparekaſſerne ville være nøbte til at indſende deres Statuter i Overenſtemme med, hvad man nu her i Salen under Diſkuſſionen har anſet for at være rigtigt, omrent efter de ſamme Principer, ſom ere optagne i det af Regjeringen førſt fremlagte og ſenere fra Landſtinget hertil overſendte Forſlag. Der ſtaar, at Sparekaſſerne ville blive nøbte til at indſende deres Statuter for at bevare deres Privilegier. Dette er ſikkert ikke Miniſterens Mening, thi Privilegierne